

to nurrisema, sest et nemmad keis roga ei
sanud mitte sedda wisi, kui nemmad sed-
da Egiptusse-maal olid õppind sama.
Neile tuli se lihha himmo peale, lihha
tahtsid nemmad rohkeste süa saa; kui ep
olnud sedda ni rohkeste seal, siis hakkasid
need rahwas ja ka Israeli rahwas nutma
ja karjuma; nemmad ütlesid: Kes meile
annab lihha süa? nemmad ütlesid: meie
meles seisab se kalla, mis meie Egiptusse-
maal sõime, ilma weel need kõrwitsed ja
need mullonid ja need laugud, sibbulad,
ja need küüs, laugud: ei olle meis nüüd
ühtegi neist; ei sa meie silmad muud üh-
tegi näha kui sedda Mahna. Kui Je-
howa seppärast jälle wihhases sai, hakkas
Moses ta Jummalat rahwa eest paluma,
ja Jummal wõttis ta palwet ka kuulda,
ja andis rahwale lihha küü süa; ühhe ter-
we ku andis ta neile ni palju, et lihha ol-
ete nende ninnast wälja tuli, ja rahwas
sest

sest ärratüddisid. Sest tuli tuli Jum-
mala käest, ja satis neid Selawi-lindo ni
paljo merre poolt ümber leri, et neid olli
maas liggi kaks künart paksutes. Ugga
said nemmad nüüd lihha küü süa, siis pid-
did nemmad ka sama tunda, mis se on
sedda wisi nurrisema, ja lihha taplema,
kui nemmad olid teinud. Suur nuhtlus
tuli siis rahwa peale nende, et kui se lih-
ha alles nende hamba al olli purrematta,
jubba siis hakkas Jummal nuhtlus rah-
wa peal käima, et ni mitto ärrasurrid.

Tänneni olid Israeli rahwas, ja se
wõdras rahwas, mis teistega Egiptusse-
maalt ärratunud, küü Jummal wasto
nurrisenud, ja omma nuhtlust ka seppär-
rast sanud. Nüüd hakkas Mirjam Mo-
sesse ödde ja temma wend Aaron ka nur-
risema, ja ütlemä: Ous Jehowa üfipäi-
nes Mosesse läbbi räginnud? eks ta olle
ka meie läbbi räginnud? Ugga Jummal
felle,